

I henhold til adresseliste

Saksbehandler, innvalgstelefon

Irvin Kilde, 35 58 61 86

Ny forskrift om fiske etter laks, sjørret og innlandsfisk i Vestfold og Telemark

Etter gjennomført høring, har Statsforvalteren i Vestfold og Telemark nå fastsatt ny forskrift som regulerer fisket etter laks, sjørret og innlandsfisk i Vestfold og Telemark. I hovedtrekk økes vernet for storørreten.

Forskriften kunngjøres straks på Lovdata og gjelder fra 1. juni 2022.

Fiskeforvaltning og Statsforvalterens rolle

Statsforvalterens miljøavdeling har ansvar for forvaltning av laks, sjørret og trua ferskvannsarter, herunder storørret, med hjemmel i lakse- og innlandsfiskloven med underliggende forskrifter, samt naturmangfoldloven. Dette gjøres i samarbeid med Miljødirektoratet, med en ansvarsfordeling bestemt av Klima- og miljødepartementet. Grovt kan man dele dette inn i tre:

Forskrift om fiske etter anadrome laksefisk i [vassdrag](#) og [sjø](#) er en nasjonal forskrift som dikterer hvilke vassdrag som er åpnet for fiske etter anadrome laksefisk herunder fisketider og redskapsbruk m.m. Fra 2021 ble denne myndigheten tillagt Miljødirektoratet (før dette lå dette hos Fylkesmannen). Disse to forskriftene ses i sammenheng med [Forskrift om redskaper mv. ved laksefiske](#).

Forskrift om [munningsfredningssoner](#) (ny forskrift 2022) er en regional forskrift som har til hensikt å bevare laks og sjørretbestander i sårbare munningsområder. Denne myndigheten er tillagt Statsforvalteren.

Forskrift om fiske etter laks, sjørret og innlandsfisk i Vestfold og Telemark (herværende forskrift) er en regional forskrift som har til hensikt å beskytte bestander av anadrom laksefisk og storørret. Forskriften angir fredningssoner i anadrome vassdrag og innlandsvassdrag, samt redskaps- og fangstbegrensing i vassdrag med storørret. Statsforvalteren er myndighet i henhold til lakse- og innlandsfiskloven. Forskriften går også inn på høstbare arter innlandsfisk, derfor er denne forskriften vedtatt i samråd med Fylkeskommunen.

Les mer om [fiskeregler](#) på nettsidene til Statsforvalteren i Vestfold og Telemark. Her finner du også [høringssaken](#) som gir mer detaljer rundt bakgrunnen for forskriften.

Økt vern av storørret

Ett sentralt tema i denne oppdateringen er økt vern av storørret. Storørret er en form av ørret, som er gitt forvaltningsstatus på linje med laks.

I brev fra Miljødirektoratet av 11.06.2019 til statsforvaltere med storørretbestander, vises det til anmodning fra Klima- og miljødepartementet, om å iverksette egnede fiskeregulerings tiltak for å ivareta bestander av storørret. Dette medfører at statsforvalteren skal vurdere tiltak med henhold til bl.a. redskapsbegrensninger, fredningstider, fredningssoner og kvote- og størrelsesbegrensninger. Dette gjelder bestander som er kategorisert som både sikre og usikre.

I 2020 ble det publisert en oppdatert handlingsplan for storørret¹, som spesifiserer dette ytterligere. I handlingsplanens tabell 3.1 (forslag til tiltak) er statsforvalterens viktigste oppgave: «*Gjennomgå og tilpasse alle gjeldende offentlige fiskeforskrifter i vassdragene som er ført topp i tabell 6.1 og 6.2 (forslag på nasjonale og svært viktige storørretvassdrag) for å sikre en bærekraftig beskatning av storørret og andre fiskearter, herunder viktig byttefisk.*»

De viktigste bestandene i Vestfold og Telemark er sterkt påvirket av vassdragsinngrep og vannføringsendringer i forbindelse med utbygging og drift av vannkraftverk, i tillegg ble mange elvestrekninger retta ut og kanalisert i forbindelse med tømmerfløtingen. Dette har medført at det høstbare overskuddet er redusert, og i noen av lokalitetene er populasjonsstørrelsen så lav at de står i fare for å forsvinne. Noe storørret tas også på garn og stang, og det er viktig og riktig at også sports- og fritidsfiskere må bidra i dugnaden for å ivareta storørretbestandene. Derfor er fredningssoner og redusert beskatning viktige forvaltningsgrep som styrkes i denne forskriften.

Les mer om [storørret](#) på Statsforvalteren i Vestfold og Telemarks nettsider.

Endringer i endelig versjon jamfør høringsutkastet

§ 2. Definisjoner

Det legges til en definisjon av storørret, samt minstemål og maksimumsmål.

§ 3. Fredningssoner i anadrome vassdrag

Det gjøres en mindre endring i avgrensinga av fredningssone Tinnåa, basert på innmeldt behov fra flere høringsinstanser. Grensa på vestre bredde er dermed trukket noe lenger sørover, for å begrense fiske på storørret som står inne i kraftverksstrømmen.

§ 5. Åpning av fiske etter innlandsfisk i anadrome vassdrag

Det legges til en avgrensing av Sauarelva (Akkerhaugen bru til koordinatfestet punkt ved Sundet i utløpet av Bråfjorden) etter innspill fra Bø og Sauherad JFF. Dette er en viktig presisering ettersom denne strekningen er unntatt bestemmelsen om innlandsvassdrag. Det betyr at den forvaltes som anadrom elv.

På de anadrome strekningene der det åpnes for fiske etter innlandsfisk, spesifiseres det at det er tillatt med andre typer kunstige og naturlige agn enn det som kommer frem av forskrift om

¹ Forslag til strategi for bevaring og utvikling av bestandene av storørret. Miljødirektoratet rapport M-1786|2020.

redskaper mv. ved laksefiske. Dette er fordi utvalget som nevnes i denne forskriften er for snevert for å kunne praktisere fiske etter ulike arter innlandsfisk (f.eks. mark, maggot, og kunstagn som jigger etc.).

Det legges også til en egen bestemmelse for de nederste delene av Skienselva (fra grense elv-sjø og til Skiensfallene) for å unngå båtfiske etter anadrom laksefisk før laksesesongen, etter innspill fra Skienselva Elveeierlag.

Disse vassdragene er for øvrig satt opp i en tabell med tilhørende bestemmelser, for å øke lesbarheten.

§ 6. Fredningssoner i innlandsvassdrag

Mange av høringsinnspillene peker på viktigheten av et lokalt, tradisjonelt fiske med garn etter ørret og sik. Flere av disse er grunneiere innafor foreslåtte fredningssoner, og uttrykker frustrasjon over forskriftsutkastets forslag om helårlig forbud mot fiske med garn. Dette er privatpersoner som har høstet til eget hushold i flere generasjoner, og som også melder at utstrekningen av garnfisket er begrenset og innslaget av stor ørret er minimalt. Vi innser at vårt forsøk på å komme til enhetlige bestemmelser for alle de aktuelle vassdragene var av generell karakter, og at det er behov for mer skreddersydde løsninger.

Paragrafen er dermed bygd opp på en annen måte, ved at den generelle bestemmelsen om fiskeforbud om høsten og helårlig forbud mot faststående redskap er tatt bort. Derimot er individuelle bestemmelser for hver fredningssone listet opp i kolonnen lengst til høyre i tabellen (Regler). Hver fredningssones bestemmelser tar utgangspunkt i den utgående forskriften for Telemark og høringsinnspillene, men har likevel formålet om økt vern av storørret som underliggende tema. De fleste sonene har forbud mot alt fiske om høsten (med litt tilpasset tidsavgrensing), mens det er åpent for både garnfiske og stangfiske utenom dette.

I fredningssonen utenfor Eidselva (sone 1) foregår det et visst fiske etter sik om høsten, og dette kan etter vår vurdering opprettholdes så lenge det fiskes med småmaskede flytegarn. For øvrig er bestemmelsene fra utgående forskrift i Telemark videreført (fiske forbudt om høsten).

I Årnesbukta (sone 2) fiskes det tilsvarende sik om høsten, og vi vurderer at dette er en forsvarlig praksis som ikke går vesentlig ut over bestanden av storørret. Fiske fra land er også tillatt i denne perioden, da vi vurderer det som lite sannsynlig at dette utgjør noen trussel for storørreten her. Det motsatte er tilfelle fredningssone Eidselva, der fisken samles utenfor utløpet om høsten og sjansen for overbeskatning er til stede også fra land. I vårmånedene stimer koten i Årnesbukta, og storørreten samler seg derfor også her for å feite seg opp etter vintermånedene. Basert på tilbakemeldinger fra grunneiere og fritidsfiskere er det ønske om at det ikke fiskes i noe form i den perioden koten går. Det er derfor lagt til en bestemmelse om at garnfiske og båtfiske ikke er tillatt fra 15. april til 1. juni. Avgrensingen av fredningssona i Årnesbukta kan virke ulogisk for mange, da den vestre grensa ble lagt til midten av Årnesbukta i forskriftsforslaget i høringen. Erfaringer fra lokalt hold tilsier at hele bukta er et spesielt viktig oppholdsområde for storørret før oppvandringa om høsten og under krøklestiminga på vår og forsommer. Vi har dermed endra den vestre avgrensinga av sonen til å gjelde Gjernes. På den måten unngår vi overbeskatning i viktige perioder i hele bukta, men samtidig er ikke adgangen til å fiske fra land eller med garn skrenka vesentlig inn jamfør tidligere.

Ved Akkerhaugen (sone 3) og Heddalsvannet nord (sone 4) har vi videreført bestemmelsen fra utgående forskrift i Telemark om garnfiskeforbud fra 1. august til 31. desember, samt forbud mot stangfiske fra 15. september til 31. desember jamfør høringsforslaget.

Utenfor Måna i Tinnsjøen (sone 5) har vi videreført bestemmelse om alt fiske forbudt om høsten, men endret fra å starte 15. september til start 1. september. Dette er basert på innspill at oppgangen av gytefisk starter tidligere enn 15. september.

I utgående forskrift for Telemark var det angitt 100-meters fredningssoner utenfor elvene Mår, Gøyst og Austbygåi. Det er nå opprettet en utvidet sone for Mår og Gøyst (sone 6), som får og får tilsvarende bestemmelser som for Måna. For Austbygdaï gjelder fremdeles 100-metersgrense med tilhørende bestemmelser, jf. § 7.

Fredningssone Tinnoset (sone 7) har tidligere hatt bestemmelse om fiske forbudt fra 1. oktober til 15. november. Basert på innkomne innspill oppholder det seg en del storørret i dette område hele året, og vi vurderer derfor at fiskeforbudet bør gjelde hele året. Det er ikke kommet indikasjoner på at dette området er av betydning for lokal høsting, det bør derfor være lite konfliktfyllt.

I Kvenna i Møsvatn (sone 8) har vi tatt til innspilla fra grunneierlaget til etterretning og imøtekommer behovet for adgang til næringsfiske etter røye. Bestemmelsene blir dermed som tidligere, med alt fiske forbudt fra 10. september til 31. oktober.

I Seljordsvatn har grunneierlaget allerede fredet innløpselva Vallaråi og sideelva Kivleåi for fiske hele året, og dette ønskes videreført i denne forskriften til også å gjelde utløpssonene. Dermed settes det fiskeforbud hele året i for fredningssone 9.

Bøelva i utløpet av Seljordsvatn er også en viktig gyteelv, og fredningssone 10 skal sørge for å ivareta dette området best mulig. Tilsvarende for innløpselvene så innfører vi forbud mot fiske med faststående redskap hele året, men med adgang til å fiske med stang unntatt om høsten fra 15. september til 31. desember.

I innspillene for Toke ble det gjort tydelig at adgangen til fiske med garn står sterkt. For å ikke gå uforholdsmessig ut over det lokale fiskeriet har vi gått for en mindre streng linje i sone 11 Solbergelva og sone 12 Storelva/Tørneselva. Det tillates fiske unntatt om høsten (15. september til 30. november). Dette er tilsvarende tidligere forskrift.

I Tokkeåi i Bandak er det i dag en streng lokal forvaltning, og dette utvider vi til å gjelde for utløpsområdet også (sone 13). Det medfører at alt fiske er forbudt fra 15. september til 31. oktober, samt at fiske med faststående redskap er forbudt hele året.

Skarprudstraumen mellom Bandak og Kviteseidvatnet er et viktig gyteområde for storørreten i Vestvanna, og sone 14 er ment å beskytte dette område for overbeskatning. Her legges det opp til tilsvarende bestemmelser som for Tokkeåi.

Fredningssone 15, Dalaåi innføres også fiskeforbud om høsten, men fordi det foregår et visst garnfiske i Sundkilen legges det ikke opp til et helårlig forbud her.

§ 7. Fredning av bekker i innlandsvassdrag

Denne generelle fredningsbestemmelsen er tiltenkt å beskytte alle vassdrag ikke nevnt spesifikt i § 6, for å legge grunnlaget for best mulig naturlig rekruttering i storørretvassdrag. Denne videreføres som foreslått, med unntak av Møsvatn.

§ 8. Tillatte fiskeredskap i vassdrag med storørret

Denne paragrafen legger føringer for hva som er tillatt av utstyr ved fiske i vassdrag med storørret. For å klargjøre hvilke fiskeredskaper som er tillatt, jf. pkt a, har vi endret dette til å lyde «naturlige eller kunstige agn for sportsfiske», snarer enn å begrense det til noen et (noe tilfeldig) utvalg av kunstige agn. Vi har også redusert tillatt høyde på flytegarn til 2 meter (pkt. e), både fordi dette er vanlig praksis i storørretvassdrag andre steder i landet. Vi har ikke informasjon som tilsier at det blir brukt høyere flytegarn enn dette.

§ 9. Fangstbegrensing i vassdrag med storørret

Vi har endret denne paragrafen slik at den er tilpasset de ulike vassdragene, tilsvarende som i § 8. For Norsjø, Heddalsvatnet og Tinnsjøen er tilbakemeldingen generelt at det er mye småfisk og at et minstemål vil virke demotiverende på sportsfiskeinteressen. Flere stiller seg tvilende til effekten av et slikt tiltak. Derimot er det større enighet rundt innføringen av et maksimum. Et maksimum på 50 cm innføres derfor, og tabellen inneholder også en forklaring på hva det innebærer.

Bandak er vår mest sårbare lokalitet, og reguleringene her må være strenge. Vi viderefører derfor minstemål tilsvarende dagens praksis på 25 cm for hele Bandak, Kviteseidvatn og Flåvatn (som forvaltes som en enhet). Vi innfører maksimum som forespeilet på 50 cm, noe som medfører at det ikke er anledning til å avlive ørret over denne lengden. For å begrense uttaket av fisk i intervallet 35-50 cm, innføres en kvote på 5 fisk i året. Mellom 25 til 35 cm reguleres ikke i denne forskriften, men det er fremdeles opp til lokal forvaltning å regulere strengere enn denne forskriften. Vi kjenner til at det i dag er en kvote på 3 ørret per dag i intervallet 25-35 cm i Tokkeåi og Bandakdeltaet.

Bandak Fiskelag forvalter Tokkeåi og deltaområdet i Bandak etter minstemål på 25 cm og fangstkvote på 3 fisk per dag mellom 25-35 cm. Fisk over 35 cm er i praksis fredet i dette området. Det er uforholdsmessig å frede all ørret over 35 cm i Vestvanna sett under ett, men et maksimum på 50 cm og minstemål på 25 cm vil legge ytre rammer for et varsomt uttak i kommende periode.

Merk at § 9 gjelder *vassdrag* med storørret, noe som medfører at dette også gjelder for gyteelvne.

§ 11. Fangststatistikk

Forvaltningen av storørret er tenkt å være dynamisk, ved at bestemmelsene kan justeres i takt med økt kunnskap. Der det er begrenset høstbart overskudd og strenge reguleringer, er målet at bestandene skal komme seg opp på et nivå hvor høsting er bærekraftig. Et ledd i dette er kunnskapsinnhenting, og ved å medta en bestemmelse om fangststatistikk vil lokal og regional forvaltning kunne treffe enda mer presise tiltak i kommende år. Paragrafen innebærer at fangst av ørret over 50 cm i storørretvassdraga nevnt i forskriften skal rapporteres inn, enten til fiskerettthaver (den som selger fiskekort) eller direkte til Statsforvalter.

Øvrige paragrafer videreføres i endelig versjon.

Vurdering av høringsinnspill

Det kom inn 39 høringsinnspill. I vurderingen av innkomne høringsinnspill kommenterer vi her de delene av innspillene hvor det stilles spørsmål, er direkte innvendinger eller forslag til alternative løsninger. Øvrige elementer som ikke er relevante, er utenfor vårt myndighetsområde, eller er av generell positiv karakter, kommenteres ikke. Svarene er delt inn vassdragsvis der det passer. Der innspillene er ensartede innenfor et vassdrag, kommenteres de vassdragsvis, øvrige kommentarer er til hvert enkelt innspill.

Seljordsvatn

Seljordsvatnet grunneigarlag

Grunneierlaget setter spørsmålstegn ved at fangstbegrensingen (5 fisk i fangstvinduet per år, og 1 per dag) bare gjelder for stangfisket. De mener videre at fangstbegrensingen på 5 ørret per år ikke er nødvendig når man har begrensing på størrelse. Minstemålet ønskes redusert til 25 cm pga stor andel liten fisk i vannet. Grunneierlaget innførte helårlig forbud mot fiske i Vallaråi i 2019 i samråd med Statsforvalteren. De ønsker å videreføre denne ordningen og implementere dette i den nye forskriften. Grunneierlaget ser ellers positivt på ordningen som gjelder prøvetaking og fangstrapportering ved trollingfiske, og ønsker å på seg ansvar som kontaktpunkt for en slik løsning.

Vår kommentar: Vi viderefører fiskeforbudet i Vallaråi, Kivleåi og Bygdaråi til å gjelde også fredningssona i utløpet. Dette vil kunne gi ungfisk og voksenfisk av størørret ro til å beite i de rike deltaområdene. Vi innfører minstemål på 25 cm og maks mål på 50 cm. Det er dermed ikke anledning til å avlive ørret under 25 cm eller over 50 cm. Det er ingen bag-limit i størrelsesintervallet 25-50 cm.

Skienselva

Skiensvassdragets elveeierlag (SEEL)

I forskriftsutkastet er det foreslått videreført en bestemmelse om at det er tillatt å fiske etter innlandsfisk i nedre deler av Skienselva fra 1. januar til 31. august. SEEL erfarer at det fiskes en del laks med båt i Skienselva mellom sjøen og Skiensfallene like før sesongstart. De ønsker at det ikke skal være tillatt med båtfiske på denne strekningen før 1. juni.

Vår kommentar: Vi tar med en bestemmelse om strekningen grense elv-sjø til Skien med begrensinger i båtfiske før 1. juni.

Norsjø og Heddalsvannet

Notodden kommune

Notodden kommune støtter maks mål på 50 cm, men er mer tvilende til minstemålet. Kommunen hevder at baglimit (1 om dagen, 5 i året) vil ha liten effekt på bevaring av ørret i Tinnsjøen og Norsjøvassdraget, men derimot virke negativt på fiskeinteressen. Det påpekes at fangstbegrensingene bør gjelde også ved fiske med andre metoder enn stang, og at andre agn enn de som er spesifisert for anadrome vassdrag bør være tillatt. Kommunen etterspør også om fangstbegrensingene skal gjelde for Heddøla og Tinnåa også. Maksimal høyde på flytegarn bør være 2 meter, og maksimal garnmaskestørrelse bør være 35 mm (20 omfar).

Vår kommentar: I endelig forskrift justerer vi fra fangstvindu (minstemål og maks mål) til kun maks mål. For øvrig gjelder fangstbegrensingene for alle typer fiske, i det opprinnelige forslaget var det en feiltakelse at det sto «stangfiske» i § 9. Det er også vært vår intensjon hele tiden at hele vassdraget er inkludert i § 9, noe som betyr at også inn- og utløpselvene har disse begrensingene. Tilbakemeldingene tilsier at en fornuftig høyde på flytegarn er 2 meter, så dette blir også tatt med i de endelige bestemmelsene.

Hjartdal kommune

Hjartdal kommune mener fredningssonen i Tinnelva med fordel kunne vært utvidet, for å hindre at det fiskes inne i strømmen. Videre skrives det at det bør inn en setning som sier noe om lovlig fisketid for anadrom fisk i vassdraget, tilsvarende formuleringen for innlandsfisk i § 5a. Øvrige kommentarer er tilsvarende Notodden kommune.

Vår kommentar: Vi tar til etterretning behovet for å justere fredningssonen i Tinnelva noe. Fisketid for anadrom laksefisk settes av Miljødirektoratet i forskrift om fiske etter anadrom laksefisk i elv, og er ikke en del av denne forskriften.

Midt-Telemark vannområde

Midt-Telemark vannområde etterlyser at det tas med fisketider for anadrome laksefisk jf. i den nasjonale *forskrift om fiske etter anadrome laksefisk i vassdrag*. De ønsker også at det listes opp hvilke arter innlandsfisk det er lov å fiske etter, jf. det nasjonale innlandsfiskforskriften.

Videre foreslås det å utvide fredningssonen oppstrøms Skotfoss, til å gjelde overfor lensa. Dette av hensyn til sikkerhet, og at nylig oppvandret fisk oppholder seg i dette området i noe tid.

Videre stilles det spørsmålstegn til hvorfor garnfiske tillates i vassdrag med storørret.

Vår kommentar: Det er ikke vurdert som hensiktsmessig å gjenta alle nasjonale bestemmelser i denne lokale forskriften. Det avklares innledningsvis at denne forskriften gjelder ut over det som er fastsatt nasjonalt, og gjelder kun det myndighetsområdet som Statsforvalteren (og delvis Fylkeskommunen) rår over.

Det vil kunne være aktuelt å utvide fredningsområdet overfor Skotfoss noe, men dette vil måtte tas ved neste rullering.

For å kunne ivareta et tradisjonsfiske og begrense grunneiers fiskerett uforholdsmessig må adgangen til et visst garnfiske videreføres.

Notodden Jeger- og fiskerlag (NJFF)

NJFF er opptatt av en innstramming av fiskereglene for å ivareta ørretstammen i Skiensvassdraget, men uten at begrensingene er så sterke at interessen forsvinner. Det stilles spørsmålstegn ved om et minstemål i Norsjø/Heddalsvannet er formålstjenlig. Øvrige synspunkt er også stilt i Notodden kommunes innspill.

Vår kommentar: Det er flere innspill på at et minstemål i Norsjø/Heddalsvannet ikke er ønskelig basert på redusert opplevelsesverdi og potensielt liten forvaltningseffekt. Vi tar dette til etterretning og frafaller minstemål i endelig forskrift.

Bø og Sauherad Jeger- og fiskerforening

Foreningen ønsker en tydelig definisjon på hva som defineres som innlandsvassdrag når det gjelder Sauarelva og overgangen Bråfjorden/Heddalsvannet. I § 5 refereres det til adgangen til å fiske etter innlandsfisk i anadrome vassdrag, med de utstyrsbegrensinger som gjelder for fiske etter anadrom laksefisk (forskrift om redskaper mv. ved laksefiske). Bø og Sauherad JFF ønsker at andre typer agn enn de som er nevnt i denne forskriften skal kunne benyttes.

Når det gjelder § 7, fredning av bekker i innlandsvassdrag, så heter det i forskriftsforslaget at alle innløpsbekker i nevnte innlandsvassdrag fredes fra 15. september til 31. desember. Bø og Sauherad JFF ønsker at dette bør gjelde hele året.

I § 8 (tillatte fiskeredskap i vassdrag med storørret) påpeker foreningen at definisjonen på tillatte redskaper i punkt a) bør klargjøres, og at lovlig høyde på flytegarn bør være 2 meter (og ikke 6 meter).

Til § 9 (fangstbegrensinger i vassdrag med storørret) kommenteres det at dette bør gjelde alle fangstmetoder, også håndsnøre og pilkestikke (og også garn, men bare med årlig kvote). Videre støttes forslaget om et fangstvindu, men at det øvre målet er viktigere for å bevare bestanden enn minstemålet.

Vår kommentar: Når det gjelder redskaper benyttet til fiske av innlandsfisk i anadrome vassdrag, støtter vi foreningens innspill og legger til en bestemmelse om dette. Det har ikke vært vår intensjon å hindre bruk av andre typer agn (gummi, maggot etc) til fiske etter andre arter, men snarere en forglemmelse.

Norsjø Trolling

Norsjø Trolling ønsker å innføre et forbud mot trollingfiske fra Nesodden brygge og over til Gjernes i perioden 1. april til 1. juni. Dette for å unngå fiske på storørret som går i krøkle (kot). Krøkla samles utenfor Bøelva før gytevandringen opp elva, og storørreten samles da på et relativt lite område.

Videre mener Norsjø Trolling at fangstbegrensingen på 5 fisk i fangstvinduet per år også bør gjelde for garnfiske, og at det bør innføres en makshøyde på flytegarn på 2 meter (mot 6 meter i forslaget).

Vår kommentar: Beskatningen av storørret kan være stor under krøklestinga på våren, og vi vurderer innspillet om vårfredning som godt. Vi tar derfor med en bestemmelse for fredningssone Årnesbukta om at båtfiske og garnfiske er forbudt 15. april til 31. mai, jamfør også innspill fra andre. Høyden på flytegarn reduseres til 2 meter, da det etter vår kunnskap ikke brukes høyere garn i dag

Norsjø - Årnesbukta og omegn

Telefisk v./Theodor Norendal

Uttaler seg skeptisk til redusert adgang til garnfiske i fredningssonen i Årnesbukta i Norsjø. Han peker på viktigheten av et lokalt tradisjonelt fiske etter sik og ørret, og foreslår å differensiere bestemmelsen innenfor fredningssona slik at det kan åpnes for høsting sommerstid og samtidig skåne gytefisk i vinterhalvåret. Norendal ønsker også at sikfisket med småmaska flytegarn på høsten skal kunne fortsette også innafor fredningssona, fordi dette kan bidra til en foryngelse av bestanden og dermed være positivt for storørreten. Videre ytres bekymring med hensyn til trollingfiskets effektivitet, og at fang-og-slipp vil påføre fisken skade. Det foreslås å innføre forbud mot trolling i buktene på våren, for å unngå å fiske på storørret som samles i krøklestimer (kot).

Arne Isak Tveiten

Tveiten er grunneier på gården Romnes og fisker innenfor foreslåtte fredningssone utenfor Eidselva i Norsjø. Han fisker etter sik på høsten for selvforsyning, og ønsker å fremholde denne muligheten innenfor fredningssona. Garna som benyttes har liten maskestørrelse, og det er sjelden med ørret som bifangst.

Stina Jahanne Nyhus

Nyhus er eier av del av Øytangen mellom Gvarvelva og Årnesbukta, og reagerer på at ikke alle grunneierne er blitt orientert om høringen, særlig de som får en egen forbudssone på egen grunn. Nyhus skriver at vanlig praksis er å dra 3-4 garn 1-2 ganger i året som tilskudd til selvhushold, og denne fiskeretten står sterkt. Det er ønskelig at grunneiere ikke får begrensinger i anledningen til å fiske med garn i den nye forskriften.

Tore Lindheim

Eier av Holtanøya i Årnesbukta, og framhever viktigheten av det tradisjonelle fiske med garn. Lindheim er imot et totalforbud mot garnfiske, da det vil hindre et tradisjonsfiske som i liten grad fanger storørret.

Vår kommentar til innspillene rundt Norsjø - Årnesbukta og omegn: Fredningssonen i Årnesbukta følger gjeldende forskrift fra 2008, og er dermed ikke noe nytt. I gjeldende forskrift er det forbudt med faststående redskap fra 1. august til 31. desember. Forslaget til reguleringer i denne sona er derimot ny, og vi har beklageligvis ikke nådd ut til alle berørte.

I forskriftsutkastet var ikke bestemmelsene tilstrekkelig tilpasset lokale forhold, og vi ser behovet for at et tradisjonsrikt fiske med garn skal kunne fortsette, dog på en bærekraftig måte. Vi endrer det foreslåtte helårlige fiskeforbudet til å gjelde kun fra 1. august til 31. desember, slik som tidligere forskrifter. Vi innfører også en bestemmelse om at sikfisket med småmaska flytegarn på høsten skal

kunne foregå også i fredningssona i Årnesbukta. Dette er et fiskeri som i liten grad påvirker storørret, og det er derfor forsvarlig at dette kan innarbeides i den nye forskriften. Vi innfører en forbudsperiode om våren når storørreten går i krøkla, både for båtfiskere og garnfiskere.

Toke

Arnt Inge Bråthen

Bråthen eier gården Solberg Søndre ved Toke, som har strandlinje til fredningssone Solbergelva. Det reageres på at den nye forskriften vil undergrave det næringsmessige grunnlaget på gården, som består av bl.a hyttefelt, utleie/overnatting, samt fiske som mat til eget bruk. Bråthen ønsker at de foreslåtte reglene ikke skal gjelde for hans eiendom.

Finn Yngve Karlsen, Margrethe Karlsen, Anne Sønstebø

Driver hhv. Hoseid gård og Oseid gård som har strandlinje til Hoseidvatnet og fredningssone Storelva/Tørneselva. Hoseidvannet er en del av næringsvirksomheten til gårdene, og den nye forskriften undergraver det næringsmessige grunnlaget. Det kan derfor ikke aksepteres at retten til å forvalte fiskeressursene fratras.

Kjell Rue

Kjell Rue har eiendom ved Høl i Storelva i Drangedal, innafør foreslått fredningssone. Rue skriver at Storelva har mye småfisk og at det er nødvendig at det bedrives et fiske, både med stang og med garn. Det fiskes ifølge Rue mye med garn fra utløpet av Storelva og ut i Hoseidvatnet, med følgene at det ikke er mye stor fisk i Storelva. Rue foreslår å utvide fredningssona 500 meter ut i Hoseidvatnet.

Drangedal kommune

Drangedal kommune mener at de foreslåtte endringene er for strenge til å opprettholde en fornuftig fiskeforvaltning i Toke. De viser til tidligere forskrift for Toke, hvor det har vært lov å fiske med stang i fredningssonene unntatt fra 15. september til 30. november, og dette ønskes videreført. Det foreslås videre at ørret over en viss størrelse som er fanget i fredningsområdet bør settes uskadet ut igjen. Kommunen ønsker ikke begrensinger i maskevidde på bunn- og flytegarn. Dette for å ivareta tradisjonsfiske, og hindre overbefolkning. Drangedal kommune ønsker ikke innføring av minstemål på 30 cm, men foreslår heller en begrensning på hvor mange og hvor stor fisk man kan ta ut.

Eilev Solberg

Solberg mener forslaget er en betydelig inngripen i grunneieres fiskerett, og motsetter seg regulering av privat eiendom/fiskerett.

Vår kommentar til innspillene rundt Toke: Fredningsområdet utenfor Solbergelva ble introdusert i *forskrift om fisket i innløpselver til Toke, Drangedal* av 8.1.1998 og deretter videreført i *forskrift om fiske etter laks, sjørørret og innlandsfisk, Telemark*, av 8.4.2008. Herværende forskrift er en ytterligere videreføring av denne sonen. Det tas imidlertid til følge at de foreslåtte bestemmelsene for denne sonen i herværende forskrift ikke er tilpasset de stedgitte forholdene i tilstrekkelig grad, og vi viderefører dermed bestemmelsene fra tidligere forskrifter om alt fiske forbudt 15. september til 30. november.

Vi anerkjenner behovet og ønsket om å opprettholde et fiske i Storelva/Tørneselva og viderefører derfor bestemmelsene fra tidligere forskrifter om fiske forbudt 15. september til 30. november.

Innspillet om utvidelse av fredningssona ut i Hoseidvatnet tas ikke inn i denne omgang, men vil kunne bli aktuelt ved neste rullering.

For øvrig vil de reviderte bestemmelsene i denne forskriften ikke gå uforholdsmessig ut over privates rett til fiske, og samtidig minner vi om at staten har adgang til å innføre bestemmelser til beste for fiskebestandene, uavhengig av hvem som eier grunnen.

Tinnsjøen

Ole Fiskum

Har campingvogn på Sandviken camping ved Tinnsjøen, og har fisket i Tinnsjøen siden 2000. Fiskum mener at stangfisket ikke er noe trussel for bestanden av ørret i Tinnsjøen, men derimot garnfisket ved innløpet til gyteelvene på høsten. Fiskum ønsker ikke begrensinger i stangfisket, og er imot baglimit og fangstvindu.

Annette Fagerberg

Grunneier og driver av Sandviken Camping ved Tinnsjøen. Fagerberg spør også om eksisterende fredningssone i Austbygdåe er glemt, siden det ikke er med som eget punkt i forskriften. Forslaget om baglimit og fangstvindu stilles det spørsmålstegn ved, da dette vil gå ut over campinggjestenes adgang til fiske og dermed også inntekter til fiskekort m.m.

Dagfinn Lien

Lien er ivrig fisker på Tinnsjøen, og hans inntrykk er at det er mer enn nok fisk i Tinnsjøen og at bestemmelsene om minstemål og fangstbegrensing ikke bør vedtas. Det er få som fisker på Tinnsjøen, og de fleste av de som gjør det fisker etter røye. Ørreten som tas har snittvekt på ca. 250 gram.

Jon Andres Traen

Eier gården Sigurdsrud ved utløpet av Gøyst i Tinnsjøen. Han mener de foreslåtte bestemmelsene legger bånd på utøving av fiske og næringsgrunnlaget. Minstemålsforslaget frarådes fordi det mengden fisk i Tinnsjøen er for stor. Videre peker Traen på at det bør foretas et omfattende prøvefiske i Tinnsjøen før man foretar seg noe som helst.

Geir Olav Paulsen, Per Egil Sandås, Laurits Jensen og Atle Berg

Dette er hobbyfiskere på Tinnsjøen som blant annet ytrer ønske om å redusere garnfisket, spesielt i og utenfor gyteelvene. De ønsker også å forby oterfiske. De er enig i et maksimum, men ikke baglimit.

Tinn kommune

Tinn kommune mener at strengere begrensing på fiske etter storørret er riktig, men at det ikke må gå uforholdsmessig ut over lokale tradisjoner og reiseliv. Det påpekes at fangstbegrensingen på 5 ørret per år og 1 ørret per dag (for Tinnsjøen) ikke vil virke hensiktsmessig, og at det vil gå ut over fiskeinteressen. Snarere enn et fangstvindu på 30-50 cm ønskes det å innføre et maksimum på 40 cm, dvs. at all levedyktig fisk over 40 cm skal slippes ut. I forskriftsforslaget er avgrensing av fredningssonen utenfor Måna utvidet noe, kommunen påpeker at dette vil gå ut over grunneiers rett til garnfiske på det aktuelle stedet. På grunn av tidlig oppgang av gytefisk, foreslår kommunen at fredningsperioden fremskyndes til 1. september.

Tinn Jeger- og Fiskerforening (TJFF)

Tinn Jeger- og fiskerforening foreslår fredning av elvene allerede fra 1. september, på grunn av tidlig oppgang av gytefisk. Det foreslås at største tillatte maskevidde på bunngarn settes til 32 mm, og at flytegarn forbyes. Istede for et fangstvindu på 30-50 cm, ønsker TJFF et maksimum på 40 cm. Dvs at all fisk over 40 cm må settes ut igjen, mens det er ingen begrensing på uttak av ørret under 40 cm. Det spilles inn at bekken Raua på østsiden av Tinnsjøen tas med som nytt fredningsområde. Det etterspørres også maksimum for Møsvatn.

Måna Utmarkslag

Måna Utmarkslag mener at grunneiere har mye å bidra med i det viktige arbeidet med å styrke storørrestammen, men at det er beklagelig at næringsgrunnlag og rettigheter rammes gjennom denne forskriften. Det har vært for kort tid til å gi innspill, og det virker for kort tid før forskriften er ment å tre i kraft etter høringsrunden.

Bjørn Erik Gyberg

Gyberg hevder at det per i dag ikke foreligger noen form for dokumentasjon på at det er noen fare for ørreten i Tinnsjøen, og at den vedvarende lave fangsten under stamfisket kan tilskrives andre årsaker. Den foreslåtte fredningssonen utenfor Mår og Gøyst vil gå på bekostning av grunneiere og fiskerettshavere som setter garn etter røye på høsten. Gyberg hevder at dette fisket, som foregår på 35-40 meters dyp, ikke vil ha negativ påvirkning på ørret.

Hans Ørnes og Siren Ørnes

Driver gård ved utløpet av Måna, og frykter at utvidelse av fredningsområdet vil begrense garnfisket på deres eiendom. Selv om arbeidet med bevaring av storørreten er positivt, oppleves det at forskriften slik den er nå rammer næringsgrunnlaget på gården.

Vår kommentar til innspillene rundt Tinnsjøen: Tilstanden til storørret er så kritisk mange steder, også i Tinnsjøen, at innføringen av strengere regler er riktig i et føre-var-perspektiv. Mår og Gøyst er to svært viktige gyteelver, som får utvidet fredningssone i denne forskriften. Vi ser likevel viktigheten av at et lokalt høstingsfiske får vedvare, og vi justerer bestemmelsene for fredningssona til å kun ha fiskeforbud om høsten. Vi erstatter også forslaget om et minstemål, med et maksimum på 50 cm. Med fritt uttak av fisk under denne lengden.

Fredningssonene med tilhørende bestemmelser er et forsøk på å redusere beskatningen i og utenfor gyteelvene i Tinnsjøen, samtidig som et bærekraftig høstingsfiske ikke må begrenses uforholdsmessig. Vi vurderer også at det er uforholdsmessig å forby oterfiske i denne omgang. Vi tar til etterretning ønsket om å ikke innføre bag-limit, men derimot maksimum.

Møsvatn

Møsstrand grunneigarlag

Møsstrand grunneigarlag er kritiske til at høringen ikke ble adressert direkte til dem, og stiller seg sterkt imot forslaget om begrensing på fiske i Møsvatn og i fredningssona utenfor Kvenna. Næringsfiske og matauk har foregått i Møsvatn i uminnelige tider, og er av vesentlig betydning for de grunneiere som utfører slik aktivitet i dag. Den foreslåtte forskriften vil derfor rokke ved dette.

Aust-Telemark vassområde

For å ivareta storørretbestanden i Møsvatn, foreslår vannområde å innføre maksimum på 40 cm snarere enn foreslått minstemål på 30 cm og fangstbegrensing (bag limit).

Øvrige innspill gjelder Tinnsjøen, og er identisk med innspillet fra Tinn kommune.

Vinje kommune

Vinje kommune mener at de foreslåtte bestemmelsene for Møsvatn er for strenge, med bakgrunn i næringsfiske på røye. I fredningssona utafor Kvenna gås det imot forslaget om helårlig forbud mot garnfiske, men derimot fredningsperiode fra 10.09.-31.10 for garnfiske og 15.09.-31.10 for stangfiske. For øvrige innløpsvassdrag og 100-meterssona (jf. § 7) ønskes det ikke helårlig garnforbud, men en fredningsperiode for alt fiske fra 15.09.-31.10. Dette er videreføring fra tidligere bestemmelser og er etablert praksis.

Vår kommentar til innspillene rundt Møsvatn: Høringen ble beklageligvis ikke sendt direkte til grunneierlaget, men de mottok den via Vinje kommune. Vi ser at de foreslåtte innstrammingerne vil kunne gå ut over næringsgrunnlaget, og har kommet til at hensynet til lokale næringsinteresser veier tungt. Vi viderefører derfor reglene som gjelder i dag, slik som også ble skissert av Vinje kommune i deres høringssvar.

Aulivassdraget

Tønsberg og Omegns Jeger- og Fiskerforening (TOJFF)

Anbefaler at det ikke åpnes for fiske i Aulivassdraget i perioden 1.4. til 31.7 i nedre del av vassdraget. Dette fordi det vil være en god del sjøørret som oppholder seg i denne delen av vassdraget. En naturlig nedre avgrensing vil f.eks. være bro ved gamle E18.

Sandefjord forvaltningsråd for anadrom laksefisk (SFFAL)

Ønsker også at nedre grense for adgang til å fiske ferskvannsfisk i Aulivassdraget skal trekkes lenger opp, med bakgrunn i fare for beskatning av utvandrende smolt og voksenfisk av sjøørret. De nedre partiene er lett tilgjengelig og svært populære områder, og ved å åpne for fiske av innlandsfisk her vil en kunne risikere maskert målrettet fiske etter anadrom laksefisk. SFFAL foreslår nedre grense ved Åleborga nedstrøms samløp Aulielva-Merkedamselva.

Vår kommentar til innspillene rundt Aulivassdraget: Vi tar til etterretning at adgangen til fiske etter innlandsfisk langt nede i vassdraget kan misbrukes, og flytter foreslått grense opp til gamle E18. Dette er en naturlig avgrensing som det er lett å formidle.

Øvrige innspill

Kviteseid kommune

Kviteseid kommune etterspør status for Vråvatn, da det ikke er dekt av forskriften. Videre stilles det spørsmål til om minstemål på 30 cm (jf. § 9c) vil gå unødvendig ut over interesse og lokalt næringsliv. Tilsvarende vil fraværet av et maksimum (tilsvarende § 9a) i disse vanna kunne potensielt ta ut en unødig stor andel voksen fisk.

Vår kommentar: Vråvatn er ikke vurdert i Miljødirektoratets handlingsplan for storørret, men siden den henger sammen med Nisser vil det være aktuelt å se nærmere på dette i de kommende åra. For øvrig vil endelig forskrift ha justerte bestemmelser om minstemål, for å ikke gå uforholdsmessig ut over interesse og lokalt næringsliv.

Norges Jeger- og Fiskerforbund Vestfold og Telemark

NJFF Vestfold og NJFF Telemark synes forslaget til forskrift er balansert mht utøvelse av fiske for allmennheten samtidig som man ivaretar hensynet til anadrom fisk og storørret spesielt. Det støttes opp om det strengere regime, jf. tidligere forskrifter.

Midt-Telemark kommune og Nome kommune og Tokke kommune og Seljord kommune

Ingen vesentlige merknader.

Med hilsen

Arne Christian Geving (e.f.)
fagsjef

Irvin Kilde
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

- 1 Ny forskrift om fiske etter laks, sjørørret og innlandsfisk i Vestfold og Telemark

Mottakerliste:

Notodden kommune	Postboks 193	3672	NOTODDEN
Skien kommune	Postboks 158	3701	SKIEN
Tinn kommune	Postboks 14	3661	RJUKAN
Norges jeger og fiskerforbund Vestfold	Postboks 25	3291	STAVERN
Kragervassdraget grunneierlag			
Tønsberg og omegn Jeger og fiskeforening			
Jørn Lindseth			
Espen Marker			
Telefisk			
Kjell Rue			
Drangedal kommune	Gudbrandsvei 7	3750	DRANGEDAL
Hjartdal kommune	Saulandsvegen 414	3692	SAULAND
Nissedal kommune	Treungvegen 398	3855	TREUNGEN
Siljan kommune	Postboks 16	3749	SILJAN
Tokke kommune	Storvegen 60	3880	DALEN
Midt-Telemark kommune	Postboks 83	3833	BØ I TELEMAR
Bø og Sauherad JFF			
Måna Utmarkslag			
Jon Andres Traen			
Hans Ørnes			
Horten kommune	Postboks 10	3191	HORTEN
Seljord kommune	Brøløsvegen 13 A	3840	SELJORD
Vinje kommune	Vinjevegen 192	3890	VINJE
Grenland Sportsfiskere			
Numedalslågen forvaltningslag			
Dagfinn Lien			
Fyresdal kommune	Klokkarhamaren 6	3870	FYRESDAL
Larvik kommune	Postboks 2020	3255	LARVIK

Porsgrunn kommune GFAH NJFF Midtre Telemark Vannområde Møsstrond Grunneigarlag Finn Ynge Karlsen	Postboks 128	3901	PORSGRUNN
Bamble kommune Notodden JFF Seljordsvatnet grunneierlag Tinn JFL Aust-Telemark Vassområde Arne Isak Tveitan Tore Lindheim Arnt Inge Bråthen Bjørn Erik Gyberg	Postboks 80	3993	LANGESUND
Færder kommune Holmestrand kommune Sandefjord kommune Kviteseid kommune Bandak Fiskelag Sandefjord Forvaltningsråd For Anadrom Laksefisk Norsjø Trolling Atle Berg	Postboks 250 Postboks 312 Postboks 2025 Kviteseidgata 13	3163 3081 3202 3850	NØTTERØY HOLMESTRAND SANDEFJORD KVITSEID
Norges Jeger- og Fiskerforbund avdeling Telemark Statens naturoppsyn Håkon Braathu Haaverstad Stina Jahanne Nyhus	Bøgata 8 Postboks 5672 Torgard	3800 7485	BØ I TELEMARK TRONDHEIM
Tønsberg kommune Kragerø kommune Nome kommune Miljødirektoratet	Postboks 2410 Postboks 128 Ringsevja 30 Postboks 5672 Torgarden	3104 3791 3830 7485	TØNSBERG KRAGERØ ULEFOSS TRONDHEIM
Vestfold og Telemark fylkeskommune Skienselva Elveierlag Annette Fagerberg Eilev Solberg Ole Fiskum	Postboks 2844	3702	SKIEN